

ÚSMEV

september - december 2021

Vianočná ruža

Vianočná ruža,

je ako vianočná múza.

Ona červenou vyniká,

sneh náš svet zasypká.

Ona rastie,

keď vianočný zvon zaznie.

Ona sa červená,

keďže zem už nieje zelená.

Ona premýšľa o svete,

keď padajú vločky krehké.

Červený je kvet,

akoby len svetlo svieť,

červená na znak nádeje,

vločka sa premení na vodu a kvet zaleje.

červená na znak radosti,

je to náš čas mladosti.

Červená tá ruža je,

Bez ruže, to nie sú Vianoce.

Leona Pavlovičová, 1.A

Ruža

Vlastnosť bolieť,
vlastnosť tiecť.
Každá ruža červenou vyniká,
cez korene jej tvoja krv preniká.
Chceš spadnúť do ruži?
Svoj jed ti do srdca pustí.
Je to krv jedu!
Ale je sladká akoby z medu,
Ona čaká na pohladenie,
Ona čaká na uzdravenie.

Ona chce iba tvoju dušu!
Ale je to iba kvet plný sľubu,
je to ruža z tohto sveta?
Ani nepadla z neba,

ruža je červená,
ale pre svet nič neznamená,
ruža ako by ti svet zmenila,
ale nikto si ju nevšíma,
nie je to ruža ako kvet.
Ona je môj svet.

Miroslav Válek – Strom

Čierny dub chodí po lese
Sám ako prst
dupe do zeme
trasie hlavou
nemá pokoja

Nájde most
prejde do mesta
šliape po trávnikoch
vráža do stien
rúca domy
zakrýva si oči
volá o pomoc

Vlasy dupkom
hovoríte:
Čo sa zbláznil?
Taký dobrý strom!

Hovoríte! Hovoríte!
Sú ešte iné veci
dobráci!

Čo spraví človek
vytrhnutý z pôdy, v ktorej žil
vyvrátený od koreňov
sám ako prst
zúfalý?

Hľadá svoje miesto na zemi?
Hľadá pokoj?
Hľadá pekný konár čo sa nezlomí
hľadá strom?

Čierny dub chodí po lese
Vyhýbajte sa mu!

Slávnostný prejav

Vážený pedagogický zbor, vážení hostia, milí žiaci!

Veľmi rád by som vás privítal na tomto stretnutí. Dnes by som vám rád predstavil klady cestovania verejnou dopravou. Naša doba je veľmi necitlivá ku kvalite životného prostredia. Ľudia poväčšine využívajú na presun vlastné dopravné prostriedky, pretože je to pre nich pohodlnejšie. Následkom čoho sú zápchy a dlhé kolóny v dopravných špičkách. Keby sme boli ochotní si o päť maximálne o desať minút privstať, prispeli by sme ku tomu, aby bolo cestovanie pre všetkých jednoduchšie a pohodlnejšie. Verejná doprava je časovo nastavená tak, aby ľudia pohodlne stíhali prísť do práce a deti do školy. Okrem toho, že by sme tým pomohli ku čistejšiemu ovzdušiu pre všetkých, stretli by sme svojich známych, spolužiakov možno kamarátov, ktorých sme už dlho nevideli. Veľkou výhodou verejnej dopravy je aj to, že je lacnejšia ako osobná a určite treba spomenúť, že ak by sa zmenšil počet áut na cestách, bola by doprava plynulejšia a bezpečnejšia. Preto milé dámy a páni vám určite odporúčam porozmýšľať, ako zajtra ráno pôjdete do práce.

Ďakujem za pozornosť.

TRANSFORMÁCIA básne od M. Válka-Strom

Úvaha

Keď sa povie slovo príroda prvé, čo nám príde na um sú zalesnené lesy, planiny či jazerá.

Ale nie všetci vidia a rozumejú, ako je na tom príroda teraz. V mestách sa stavajú nové bytové komplexy, nové obchodné centrá, ale načo nám je to dobré?

Odpoveď je jednoduchá, aby sme mali kde bývať, mali nové ošatenie. Ale nemyslíme tým len na seba? Čo bude so zvieratami, vymierajúcimi lesmi? Na Slovensku sa objavuje čoraz viac tovární, ktoré zaberajú celé hektáre pôdy, kvôli ktorým bolo vylesnených najmenej 5 tisíc kusov stromov. Nie je zlé, že sa chce ľudstvo vyvíjať, ale je potrebné, aby sa vyvíjalo na úkor našej planéty? Tropickej pralesy viac miznú, moria sa znečisťujú čoraz častejšie. Ľudská spoločnosť má na zdravie prírody značný vplyv. Je veľmi dôležité, aby sme sa tejto téme venovali a neodkladali ju až keď bude príliš neskoro. Mnohí ľudia sa len zamýšľajú, ale nič nerobia. Nemôžeme sa len pozerieť, ako naša planéta umiera, musíme aj konať! Len my ľudia môžeme zmeniť osud našej upadajúcej planéty. Zem zanechávame svojim deťom a oni zase svojim. Je len na nás, ako sa zachováme.

Matúš Čerešník, 2.B

Anna Mikušová – karikatúra

Môj brat je originál ako sa patrí. Je originálny vo všetkých smeroch a ani neviem, kde začať. Tvár je bacuľatá a väčšinou usmievavá, niekedy mi jeho úsmev vypaľuje oči a tie jeho šibalstvá ani nehovorím. Tiež dokáže niekedy byť hrozne nechápavý ako keby nebol duchom prítomný alebo mal o kolečko menej. Najlepšie sú jeho vlasy! Má veľmi vlnité vlasy, ak sa pravidelne nestrihajú, no čistá vlna. Keď sa ráno zobudí, hotový výbuch na hlave. Pohroma, niekedy sa aj zľaknem. Dost' mu závidím tie jeho kučery, ale no zrovna výbuch na hlave by som teda určite nechcela mať. Niekedy, keď ho niečo nahnevá, dokáže vybuchnúť ako sopka chrliaca lávu všade naokolo. Práve vtedy je dobré sa mu vyhýbať okľukou minimálne 30 km. Iné výšky teda dosahuje jeho lenivosť, keby ju mám vyjadriť číslom, pravdepodobne by som si vybrala ležatú osmičku. Zaujímavé ale je že, ak ide o hru na počítači, je ako vymenený. Podľa mňa by dokázal „preparit“ celý deň a pochybujem, že by mu to prekážalo a myslím si, že by si toho ani len nevšimol.

U nás doma mu hovoríme aj kyselina, myslím, že výstižné pomenovanie. No proste, čo vidí, to zje, čo vám poviem hrôza. To aby sme si schovávali jedlo, keď chceme jesť. Nechám si kúsok koláčiku na stole a idem si niečo zobrať a vtedy nastáva jeho chvíľa. Ako sup čakajúci na zdochlinu vyletí na akciu. Jeho žalúdok by som prirovnala k bezodnej jaskyni. Ale môj bratříček je aj dobrák od kosti. Keby mohol rozdá aj to čo nemá, aby pomohol. Jeho láskavosť a dobrotu by ste merali veľmi, veľmi, priveľmi dlho, ani neviem, či by sa dalo prestať.

Laura Močková - karikatúra

Keď sa na ňu pozriete, uvidíte veľmi divného človeka. Má malú a guľatú hlavu. Na nej má strašne guľaté oči. Niekedy ich má tak vypúlené, že si myslím, že jej vypadnú. Uši ma vytrčené ako radary. Koľkokrát, keď je nahnevaná, vyzerá to ako keby sa jej z nich parí a tvár má červenú. Potom vyzerá ako parná lokomotíva. Jej postava je tenká asi ako ceruzka. Ruky má ako metly a nohy krivé ako drôty. Jej prsty na nohách by vám pripomenuli schody. Blond'avé vlasy na guľatej hlave vyzerajú ako po atómovom výbuchu a ako keby si ich mesiac neumývala. Keď sa začne rozkrikovať, ide vám vybuchnúť hlava, pretože jej hlas pripomína škriekanie šimpanza zo zoo. Niekedy si myslím, že odtiaľ aj utiekla. Keď píše, prsty má vytočené do všetkých strán. Keď sa začne smiať, prídem si ako na inej planéte. Kto vie, možno aj z inej planéty je. Aj napriek tomu, že škrieka ako šimpanz a vyzerá ako ceruzka s veľkou guľatou gumou namiesto hlavy, mám ju veľmi rada.

Karikatúra – Natália Adamusová

Pes, ktorého vám chcem predstaviť sa volá Eby . Ak by ste niekedy videli malého a tučného psa, tak vás viem s istotou uistiť, že to je ona. Vždy, keď s ňou idem na prechádzku, tak sa za ňu hanbím, pretože sa vlečie ako guľa. Na hlave má malú plešinu, kvôli ktorej vyzerá ako keby mala 50 rokov . Keby ste videli pohľady ostatných psíčkarov na môjho psa, tak by ste sa smiali. Pozerajú sa na ňu ako keby mala 150 kíl a brucho vliekla po zemi. Je pravda, že je veľmi pažravá a na večeru ľúbi spapať poriadnu porciu mäsa a ryže . Sem-tam si dá do toho šunku alebo syr. Vždy, keď je mokrá, tak ju človek cíti na celý byt. Vtedy to u nás smrdí ako zoologická záhrada. Jej dlhé uši si vždy namáča do svojej večere a celé uši má špinavé. Z vonku vždy príde celá od blata ako najväčšie prasa. No a to je môj pes, ktorého mám aj cez to všetko rada.

Natália Kačkovičová – karikatúra

Moja suseda Terka je až priveľmi zvedavá. Každé ráno, doobedie, poobedie, podvečer, večer je vonku, v okne a na balkóne. Najradšej by bola, keby mohla byť na všetkých miestach zároveň! Vždy vie o všetkých všetko: kde, kto, kedy bol a čo kto urobil. Všetci si myslíme, že si to dokonca aj zapisuje, pretože vie veci, ktoré sú niekoľko rokov staré. Terka je staršia dôchodkyňa, štíhlejšej postavy, známa svojím ikonickým vozíčkom pre poštárky. Naša Terka chodí vyčančaná, má čierne riedke vlasy, ktoré má stále v dvoch copíkoch a dopĺňajú ich farebné sponky – predsa nemôže chodiť neupravená, čo by si o nej pomysleli susedia! U nás v okolí nie je veľmi obľúbená (až na miestnych ľuď bez domova). Je veľmi protivná, nie je milá, je nevrlá, ale ak jej niekto donesie zaujímavé „informácie“, zmení sa na veľmi milú, ochotnú susedku. Potom sa postará o prísun informácií druhým. Po dokončení „dôležitých“ úloh, ako ohováranie a sledovanie, si oddýchne, vyloží nohy na gauč, otvorí si lacné víno a relaxuje.

Karikatúra - Nicoletta Zvalová

Rada by som vám predstavila človeka, ktorý si myslí, že zjedol celú múdrosť sveta. Je veľmi nízky. Pripomínať môže záhradného trpaslíka. Hlavu má veľkú a okrúhlu, aby si zapamätal všetko, čo počuje svojimi ušami, ktoré môžu pripomínať radary. Na hlave má čierne vlasy. Oči má veľmi pekné - čierne ako uhol. Vždy, keď sa usmeje, oslepí všetkých nádhernými čistými zubami. Povaha sa môže zdať zo začiatku kludná. Keď ho však stretnete, stane sa tou „najukecanejšou“ osobou na svete. Všetko, čo mu poviete, si v zlomku sekundy zapamätá. Vždy sa snaží si presadiť svoju pravdu, aj keď ju vo veľa prípadoch nemá. Hádať sa s ním veľmi neoplatí. Keď sa naštvie, vyzerá ako veľká rajčina. Vtedy sa mu treba vyhnúť, pretože keď je najhoršie, vybuchne ako sopka a začne škriekať na všetkých naokolo tým najpiskľavejším hlasom, ktorý ste kedy počuli. Keď si však nakoniec pravdu prizná, nerozpráva sa s nikým najmenej 15 minút. Ako keby mu niekto jazyk odrezal. Je to však taký malý „bifloško“. Vyniká hlavne v slovenčine, angličtine a hre na klavír. Chodil taktiež do ZUŠ-ky na spev a povinný zbor. Často sa pchal učiteľke do zadku a vyprosil si sólo. Učiteľka mu to sólo vždy dala. A vtedy nastal najväčší problém. Miesto spievania bolo skôr počuť krik orangutana. Občas zaspieval falošný tón, prehltol pár slabík. Keď sme spievali všetci spolu, okamžite sa začal prekrikovať, aby ho bolo počuť najviac. Nie je to až taký zlý chalan, no som rada, že s ním na ZUŠ už nechodím. :D

Šialená cesta do školy

Tmavá deka z postele ešte stále zakrývala oblohu, keď som počul svoj budík: crrrn, crrrn, crrrn. Svojou pravou rukou som okamžite vypol budík a pomaly som šiel do kúpeľne. Len čo som sa z nej vrátil, ubehlo kooopu času. No čo? Trochu som si tam zdriemol. Obliekol som sa a zobral tašku na chrbát, ako keby to bolo vrece zemiakov a kráčal som na autobusovú stanicu, ktorá je kúsok od môjho činžiaku. Ako vždy som bol presne o 7.20 tam a viezol som sa autobusom až do Topoľčian, kde som vystúpil na východnom sídlisku.

Kráčal som po chodníku, keď sa mi rozviazala šnúrka, ktorú som ignoroval. Zrazu začalo pršať a nemal som pri sebe dáždnik. Bol som si istý, že budem mokrý ako hubka na umývanie riadu. Bodaj by som sa vedel tak rýchlo aj usušiť. Pred prechodom pre chodcov, blízko obchodu Billa, som si svojou ľavou nohou stúpil na rozviazanú šnúrku. Zakopol som. Vodič, ktorý sa veľmi ponáhľal ma zrazil na prechode pre chodcov. Odletel som niekoľko metrov od zrážky a ležal som bezvládne na zemi. V ušiach som počul piskľavý zvuk a videl som len to, ako ku mne bežia ľudia a aký som celý krvavý. Zrazu ostalo ticho. Zavrel som oči a keď som ich otvoril, videl som seba ležať pár metrov od prechodu a okolo mňa bolo veľké množstvo ľudí. Začal som kričať a vtedy som vyskočil zo svojej postele s krikom čo sa to deje. Bol som spotený a vystrašený. Posadil som sa, napil som sa vody a uvedomil si, že to bol iba sen.

Odišiel som do kúpeľne, kde som sa umyl, a potom do izby, kde som cvičil a obliekol sa. Keď som uvidel, že je veľa hodín, okamžite som si zobral tašku a utekal na autobus. Stihol som ho presne o 7.20. Vystúpil som ako vždy na východnom sídlisku a šiel pomaly po chodníku do školy. Začalo pršať, no nemal som pri sebe dáždnik. Zrazu sa mi rozviazala šnúrka. V tomto okamihu som si všimol pred prechodom rýchle auto. Pripomenulo mi to môj sen. Kľakol som si a zaviazal sa. Zvyšok cesty som, premýšľajúc nad spojením sna a reality, kráčal po chodníku až do školy.

T. Margolien, 2.B

Charakteristika osoby

Zo všetkých ľudí na svete mám najradšej moju mamu. Je to žena, ktorá si toho zažila veľa a aj napriek tomu všetkému zlému má stále úsmev na perách a myslí pozitívne. Na jej tvári vynikajú bledomodré oči, z ktorých vyžaruje dobrota. Odkedy si ju pamätám mala čierne krátke vlasy. Je o čosi vyššia odo mňa. Máme skoro rovnakú povahu a zmysel pre humor, preto sa väčšinu času smejeme. Snaží sa byť nápomocná a urobí všetko pre to, aby sme boli šťastní a nič nám nechýbalo. Veľmi ľahko si nájde priateľov, pretože je dobrosrdečná a vždy ochotná. Kto ju pozná, vie, že rýchlo odpúšťa a v ľuďoch hľadá len to najlepšie. Medzi jej obľúbené aktivity patrí varenie, pečenie a práca v záhrade. Večere väčšinou trávime počúvaním hudby alebo pozeraním dobrého filmu. Kolegyne o nej hovoria, že je samostatná, vždy sa snaží pomôcť a poradiť. Beriem ju ako človeka, ktorému môžem veriť, rozprávať o mojich problémoch a ona mi pomôže a čo najlepšie poradí.

Dagmar Omiláková, 2.B

Charakteristika

Samuel sa líši od ostatných hlavne svojou výškou a štíhlou postavou, kučeravými vlasmi, dlhými tak po uši, ktoré nosí vždy upravené a každý prameň, každá strunka drží svoj tvar hlavne vďaka gélu, ktorý nikdy nevynechá. Z domu nevyjde bez károvanej košele. Tá mu vždy ladí s topánkami. Pod ňou klasicky biele tričko, celkom obyčajné, no zaujímavé hlavne svojou vôňou jeho parfému, ktorý mi vždy udrie do nosa. Ladne a príjemne. Jeho úsmev zobia zuby biele ako perly. K jeho úsmevu patrí radostný smiech, ktorý počúvam často. Nosí v sebe stále optimizmus, ktorý sa prenáša aj na mňa. Miluje spoločnosť a pre svojich blízkych by dokázal urobiť čokoľvek. K svojim povinnostiam a práci sa stavia zodpovedne. Má rád zábavu a hlasnú hudbu, pri ktorej sa mu telo ladne vlní do rytmu. Ukrýva v sebe však aj povahy typické pre introverta. Nie každému sa zverí, a preto často, keď ho niečo trápi, chytá do ruky gitaru či paličky a sadá za bicie. Vtedy sa prejaví jeho vášeň k hudbe a nadšenie do života.

Charakteristika osoby

Moja kamarátka Katka má 21 rokov. Vyrastali sme spolu od detstva, preto sa tak dobre poznáme. Katka je veľmi rozvážna. Vždy najskôr prehodnotí problém, ktorý je potrebné vyriešiť. Svoje postupné kroky vopred zväži a až potom koná. Rozmýšľa prakticky. Citlivo pristupuje k okoliu. Snaží sa byť vždy spravodlivá. Veľmi miluje svoju rodinu a je ochotná sa pre ňu aj obetovať. Je hlavný organizátor priateľských a rodinných stretnutí. Vždy nás dokáže v krátkom čase zhromaždiť na oslave a pripraviť výborné občerstvenie. Je výborná cukrárka a už aj starostlivá mamička. Má estetické cítenie. páčia sa jej prírodné materiály. Pekne kreslí. Má dobrý vkus aj pri obliekaní. Páčia sa jej jednoduché odevy a strieborné doplnky.

Moja kamarátka je môj anjel strážny. Dokážeme sa spolu porozprávať o každej téme. Usmerňuje ma v živote a snaží sa mi vždy pomôcť. Vo svojom voľnom čase ide rada do prírody. Katka je to najlepšie, čo som v živote mohla stretnúť, mám ju veľmi rada.

Viktória Stránska, 2.B

Vedúci redakčnej rady:

Mgr. Lukáš Dorušinec

Mgr. Mária Kuchárová Galková

Redaktori:

výber žiakov všetkých ročníkov

Vydáva

**SÚKROMNÁ STREDNÁ ODBORNÁ ŠKOLA
P E D A G O G I C K Á**
Tovarnícka 1641, P.O.Box 151, 955 01 Topoľčany

september - december 2021